

ikke mindst dette afsnits § 11, på en måde, som man godt kunne føle sig fristet til at karakterisere ikke som *brug*, men som noget andet. Jeg tænker på den omstændighed, at når der foregår sammenkædning, tager man vidt forskellige fag med vidt forskellige forhold — arbejdsforhold, lønningsforhold o. s. v. — og gør afstemningen om de forskelligartede mæglingforslag til en helhed, til trods for at de forslag, forligsmanden har stillet for det ene fag, muligvis for det kan betyde en forbedring af reel karakter, medens det forslag, han stiller for det andet fag, kan betyde en reel forværring. Jeg tror ikke, jeg ville indvende noget imod det, man kalder sammenkædning — selvom jeg ville mene, at det var noget, fagorganisationerne selv måtte afgøre —, hvis det var sådan, at forholdene var ensartede, og at forslagene, ikke alene formelt, men også i deres virkning for de forskellige fag, var ensartede, men det ser vi jo meget lidt til ved de af forligsmanden hidtil foretagne sammenkædninger.

Hertil kommer så bestemmelsen om de kompetente forsamlinger, som, da vi sidst havde en sådan afstemning og sammenkædning, virkede på den måde, at skønt der ved direkte urafstemning var afgivet 139 000 nej-stemmer og 123 000 ja-stemmer, formåede forligsmanden dog at meddele den forbavsede offentlighed, at der var afgivet 215 000 ja-stemmer og kun ca. 150 000 nej-stemmer.“

Lovforslaget mødte ikke tilslutning fra *arbejds- og socialministeren*, der ved 1. behandling udtalte:

„Forslaget går ud på, at samtlige de i §§ 10—11 i loven om mægling i arbejdsstridigheder indeholdte regler vedrørende afstemninger skal udgå af loven. Forslaget omfatter således også de regler, som har karakter af almindelige ordensbestemmelser. Af det ærede medlem hr. Aksel Larsens bemærkninger ved forslaget fremsættelse fremgår det dog, at de bestemmelser, forslaget tager sigte på, er stemmeprocentreglerne i § 10 og reglerne i § 11 om sammenkædning og sammenlægning af afstemningsresultaterne for flere fag samt om adgangen for de kompetente forsamlinger til at supplere stemmerne ved en urafstemning.

De nævnte bestemmelser tilsigter udfra samfundsmæssige hensyn at skabe sikkerhed for, at forkastelse af et mæglingforslag har en almindelig stemning for sig indenfor vedkommende organisation. De tilsigter endvidere at modvirke, at et enkelt, eventuelt mindre fag i tilfælde, hvor et mæglingforslag omfatter flere fag, måske kan bringe hele mæglingsaktionen til at strandе ved at forkaste forslaget.

Bestemmelserne er indsat i loven i 1934 og 1940 og blev da vedtaget i dette høje ting med henholdsvis 88 stemmer mod 2 og 83 stemmer med 2. Under hensyn hertil, og da der *fra hovedorganisationernes side intet krav er rejst* om ophævelse af disse